

Ligesaa lidt finder han Grund til at forandre Tiden. Dptagelsen af Februar og Marts vilde alt for meget udskyde Tiden for Alle, der nyde deres Hovedindtægt efter Capitelstarten, og en Præst, der var kaldet den 25de August, Dagen efter Bartholomæidag, maatte vie indtil Udgangen af Marts Maaned paa andet Aar, inden han sit sin Hovedindtægt, Tienden. En Præst f. Ex., der den 25de August 1857 var kaldet til et Kald paa Landet, vilde først i April 1859 faae sin Hovedindtægt, nemlig Tienden. Den Slags Venten kan Folk ikke godt vænnes til; thi de kunne derved sættes saa langt tilbage, at de aldrig siden komme frem. Derfor hedder det i Cancellisfrivelse af 8de Decbr. 1821: „Cancelliet kunde ikke tilraade Forandring i Henseende til Tiden, paa hvilken Capitelstarten sættes; thi saadant vilde deels have til Følge, at Capitelstarten, som skal indeholde Middelpriisen af det afvigte Aars Afgrøde, vilde for en Deel blive bestemt af det indværende Aars Priser paa Kornvarer, og deels vilde heraf følge, at offentlige Stiftelser og Embedsmænd maatte vente meget længe efter disse Indtægter“. At September Maaned skulde udgaae, kan Minoriteten heller ikke tilraade. Igjennem Aarhundreder har August Maaned hedt Høstmaaned og i Regelen er den det ogsaa; nu ligger det i hver forstandig Landmands Interesse at afhænde sit Korn i September Maaned, naar Priserne ere høie og Afslag kan forventes. Danmarks fortrinlige Velggenhed for Eстераarshandlen, de Hjælpeindtægter, man har faaet i Tærsker og andre Maskiner, give netop en særdeles Opfordring til alt i September Maaned at aetærsker og afhænde saavel Sædes som Handelsvarer, hvorfor Minoriteten ikke kan indsee nogen Billighed i, at denne for Tiendetagerne gunstige Maaned skal udskydes; de høie Eстераarspriser finde deres Modvægt i Decembers og Januarpriserne, da Terminen og Vinteren øve en nedtrykkende Indflydelse.

For Forandring i Districterne kunde Minoriteten være mere stemt, hvis ikke saagodt som alle Tiendeaccorder vare afsluttede under de nu bestaaende Forhold og under den forhaandenværende Districtsinddeling, saa at Hensyn

derertil have øvet deres Indflydelse paa Accorderne. Tillige vilde de nye Communicationsmidler, Jernbaner etc. bringe de enkelte Amter i et Stift i nærmere Berøring og bidrage til at udjevne Priisforskjellen.

Ifølge det Udviklede stiller Minoriteten følgende Forslag.

§ 1 udgaaer, kun subsidiairt; hvis § 1 ikke udgaaer, slutter han sig til Majoritetens subsidiaire Forslag.

§ 2 udgaaer.

§ 4 udgaaer.

Derimod slutter han sig til Majoriteten med Hensyn til den nye § 3 om Offentliggjørelsen af de indgivne Vota for hver Maaned.

Ved § 2 bemærker det ovenanførte Fleertal (med Undtagelse af R. Olsen), at Indberetninger for de tvende Maaned, Februar og Marts, vilde gjøre Capitelstarten til et paalideligere Udtryk for Middelpriiserne paa sidste Aars Afgrøde. Landmanden kan i Almindelighed ikke bringe meget mere end Halvdelen af Arets Afgrøde i Handelen til Capitelstarten nu sættes, thi for det Første mangler i Almindelighed den fornødne Arbeidskraft til at tærsker Alt i et saa kort Tidsrum, naar ikke alle andre i Aalsbruget forekommende nødvendige Arbeider skulle forsømmes, og for det Andet vil et velordnet Kreaturhold ikke kunne bestaae med en saa tidlig Udtærkning, der vil medføre stort Tab i saa Henseende. Forholdene, saavel i Handelen, som i Jordbruget, ere meget forandrede nu, fra hvad de vare, da de nugældende Bestemmelser bleve trufne, og da Diemedet med at sætte en Capitelstart jo fornøftigviis og ifølge alle paa-gældende Regjeringsautoritetens Udtalelse derom er, at udfinde og bestemme saa nøie som muns-